

» TELEGRAMA

Apirilaren 27a gorritz markatuta daukate Sopelan: **Plaza Beltza kulturgunea** zabalduko dute eta ondorengo egunetan Nebula Selaktah eta Voltaiaren musikak astinduko ditu inguruak *STOP* Euren umeak elkarrekin liskarrean aritu ostean batek bestea zauritu du. Baina ei, gurasoak horren gainetik daude, dena konponduko dute... ala ez? **Jainko basatia** antzezlanak argituko du: apirilaren 28an Elorrioko Arriola Antzokian *STOP* Kaiser Sose? Bai, hemen da: **The Usual Suspects** filma eskainiko dute Donostiako Antzoki Zaharrean apirilaren 29an 90eko hamarkadako **True Romance** klasikoarekin batera *STOP*

» DISKOA

Bizi era bat betirako

Iker Barandiaran

@IkerBarandiara

Funeral económico
EL DESVÁN DEL MACHO

Discos Alehop, 2017

Talde gutxi dira Euskal Herrian –bestarik badago– inor gutxi alboan duela hain luzaroan musikaren itsasoan bakar-dadean arraun egin eta egiten duena. Arrasatekoa da El Desván del Macho baina eskaintzen duena ezagututa ez da erraza haren jatorria antzematea. Horretarako halabeharrez historian atzera egin beharra dago: 80ko hamarkadan sortutakoa da taldea, punkaren gerizpean –eta askotan erasopean– existitu zen eszena aberats baina gutxietsitakoaren errautsetatik. Siniestroak, post-punkak ziren El Desván-en aurrekari Matrona Impudica eta Jugos de Otros-en gisako taldeak eta Stranglers zein The Cure jarraitzeko gai baziren ere, 90eko hamarkadan Sonic Youth-en eskaintzarekin txunditzeko eta berau gurtzeko azkartasuna izan zuten. Beste batzuek baino lehenago artaldetik kanpo egin zuten, bide propioa hartuta arriskatu eta guztia kontra bazuten ere, aurrera egin zuten beti ideiak garbi eta egiten zutena maitatuz.

Taldearen sortzaile eta gidaria beti izan da bera, JG Izcue alegia. Aipatutako taldeak erditzeaz gain, sasoi luze batean Cancer Moon taldean ere aritu zen eta lagun zuen Leopoldo Maria Paneroren hitzak musikatzuz *El Leprosario* sortu zuen Iñaki Bengoarekin batera.

Hala ere, 1989tik gaur egunera arte El Desván del Macho hirukotearekin buru-belarri da-

bil eta tarteka agertokietan ikusten ez baditugu ere, zuzeneko irmoak egiten jarraitzen du taldeak. Egunotan *Funeral económico* kaleratu du, bosgarren disko luzea.

1993an *Hermana violencia* kalera-tu zuen post-punkaren birtuosismoa eta iluntasuna pop-arekin ezkondu eta industrialaren aurrekaritzat ere har genezakeena, Nuevos Medios diskoe-txearekin. Hiru urte geroago, Alehop diskoetxearekin bizitza osorako ituna eginda, *Lumbar* kaleratu zuen jantzi pop-rockeroagoarekin baina intentsitate eta ezinegona barne dituen. Lo-zorro luzearen ostean, 2008an *Vida a partir del huevo*-rekin apurtu zuten oskola eta ordura arteko disko entzute-rrazena kaleratu, nahiz eta zuzenekoe-tan post-hardcore kutsua gehitu. Hala, 2013ko *Simplicis* diskoak aurreratutako eraginak hartu zituen aldean (Today is The Day, Unsane...).

Orain *Funeral económico* apaldu da gordintasunean, ez ordea hitzetan –taldearen marka dena– eta berezko erri-mo aldaketa jolas, dotorezia, kabalka-da eta baxu sarkorrari gehitu dizkio Primus-en kadentziak (*La castidad del omóplato*), Mike Watt-en aberastasuna (*Balido felpudo*), post-rockaren esentzia (*Ustel edo la vaca*) zein patroï rockeroa (*Petrogrado*), besteak beste.

Eta ezin aipatu gabe utzi diskoaren azala, kontrazala eta barnea Luis Duran artista handiaren komiki batek osatuta dagoela. Eta biniloak CDa ere du opari. ■

Arrasateko El Desván del Macho taldeko kideak.

AITOR ZUBIA

